

ligydelsesloven sker en forhøjelse af egenbetalingen, såfremt boligen er for stor.

I forbindelse med sammenskrivningen foreslås det, at boligydelseslovens system kommer til at gælde generelt, og der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 18.

Til § 11

Opgørelsen af boligudgiften for lejere er ens i de to love i dag. § 11 svarer til boligsikringslovens § 4, stk. 1-5, og boligydelseslovens § 7, stk. 1-3.

I relation til forslaget § 11, stk. 2, bemærkes, at lejeloven foreslås ændret, således at der som udgangspunkt i alle ejendomme bliver pligt til at foretage en opsplitning af udgifterne til varme og varmt vand, hvorefter udgifter til egentligt brændselsforbrug ikke kan indeholdes i lejen.

Der kan på et varmeregnskab kun medtages udgifter til egentligt brændselsforbrug. Andre udgifter, f. eks. aflønning af varmemester, indgår i lejen og vil således danne grundlag for beregning af boligstøtte.

Ved beregningen af boligydelse gælder imidlertid en særlig praksis i ejendomme med fjernvarme, jfr. pkt. 14 i socialministeriets cirkulære af 15. november 1978.

I ejendomme med fjernvarme kan fjernvarmeværkerne foretage en opdeling af udgifter til egentligt brændselsforbrug og udgifter i øvrigt, men hvor en sådan opdeling ikke finder sted, vil det sociale udvalg i forbindelse med opgørelse af boligudgiften kunne forhøje den leje, der anvendes ved beregningen af boligydelsen med $\frac{1}{3}$ af lejernes normale à conto-varmebidrag.

Det er hensigten i tilknytning til sammenskrivningen af de to love at ophæve denne praksis under henvisning til, at der i øvrigt påtænkes tilvejebragt midler til yderligere hjælp til pensionisternes varmeudgifter.

Til § 12

Bestemmelsen svarer til boligsikringslovens § 8 og boligydelseslovens § 7, stk. 4.

Til § 13

Bestemmelsen vedrører opgørelsen af boligudgiften for andelshavere, der er pensionister.

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 11 vedrørende opgørelse af boligudgiften for lejere, der ikke er pensionister.

Til § 14

Bestemmelsen i § 14 svarer til boligydelseslovens § 8.

Til § 15

Bestemmelsen svarer til boligydelseslovens § 9, idet det dog foreslås, at det kommer til at fremgå af lovteksten, at lån, der optages med henblik på at sikre pensionistens forbliven i boligen, kun kan medregnes ved beregningen af boligydelse, såfremt lånoptagelsen sker for at nedbringe eller indfri restgæld på lån i ejendommen. Bestemmelsen svarer til, hvad der er fastsat i socialministeriets bekendtgørelse af 24. oktober 1978 om opgørelse af låneberettigende udgifter efter § 9 i lov om boligydelse til pensionister. Lovændringen foreslås for at fremhæve denne betingelse.

Til § 16

Bestemmelsens stk. 1 svarer til boligydelseslovens § 9, stk. 3, mens stk. 2 svarer til boligydelseslovens § 10.

Til § 17

Bestemmelsen svarer til boligydelseslovens § 10.

Til § 18

Udgangspunktet for beregning af boligstøtte svarer til boligsikringslovens § 9, stk. 1-3, og boligydelseslovens § 13, stk. 2. Forskellen mellem de to systemer er opretholdt, således at boligsikring udbetales til dækning af $\frac{3}{4}$ af forskellen mellem grænsebeløbet (egenbetalingen) og lejen, mens boligydelsen udbetales til dækning af hele denne forskel. (Efter begge love gælder visse maksimumsbeløb m. v., som foreslås opretholdt, jfr. §§ 21 og 22).

Endvidere opretholdes den særlige maksimumregel fra boligsikringsloven, hvorefter boligsikring for husstande uden børn ikke kan overstige 15 pct. af lejen. En tilsvarende regel findes ikke i boligydelsesloven og foreslås heller ikke indført for boligydelsesmodtagere.

Til § 19

Både efter boligsikringsloven og efter boligydelsesloven anses en bolig for at være for stor, såfremt lejlighedens værelsesantal overstiger antallet af personer i husstanden med mere end eet. Måden, hvorpå man regulerer henholdsvis boligsik-